

12. szám.
Martius 23-án, 1867.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVIII. kötet.

A szónokok gyertyája.

Volt hazánknak két híres embere,
A tudomány, s közélet bölcsei:
Az egyik volt a tudós *Szemere*,
Másik volt a lángelkű *Kölcsey*.

Mind a kettő birta jól a *nyelvet*:
A *hon* nyelvét, és a *magáét* is,
S ha magának bármi themát felvett,
Tudott róla beszélni egy hétig.

Konstitúció, vagy ikes íge;
Költészet, vagy megyei sérelem;
Ha rákezdték, nem volt annak vége,
Csak hallgató kellett és türelem.

És ők ketten összejártak este
Disputálni; — de az vita nem volt,
Mert hogy ha az egyikük elkezdte,
Ugyanaz nap át nem adta a szót.

Hasztalan lesé végét a másik,
Hasztalan várt pontra, pauzára,
S várhatott ugyan napvirradásig,
Ha azt várta, hogy emez kifárad.

Közbeszólás nem volt megengedve:
„Mostan én beszélek, még nincs vége.“
Annak pedig nem lett vége vetve,
Csak midőn a gyertya végig ége.

„Ez így nem jó,“ rájövénék egyszer:
Hogy egy szóljon egész gyertyahosszatt;
Ők tehát *tanácskozási rendszert*
Ilyenmódon megegyezve hoztak:

„Egy szál gyertyát feloszszunk nyolcz részre.“
„Ne! csak hatra! elég lesz csak négyre!“
Fertálygyertya jutván egy-egy részre,
Mig az leég, ügyét addig vedje.

S megjegyzék a hosszú gyertyaszálat,
Tintával rovást csinálva rája.
Eddig terjed *egy* beszéd határa,
Itt kezdődik a más replikája.

És azontul vitatkoztak szépen,
Nem volt „zúgás“, nem kellett „csengetni.“
(Ilyen gyertyát országház termében
Talán szinte jó volna égetni?)

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No mozd megintelen bene vagyunk *hoszu létben!* Tudnyilik hogy „hoszu“ hétnek nevezek asztat, mikor mindennap öt ora hoszaig kel hoszu dikeziokat vigig meghalgtatnyi.

Mar in csak asztat tartok, mit monta Luther Martony oratoroknak regulanak :

„Spring keck auf!

Mach's Maul auf!

Hör bald auf!“

Szeretnik nagyon, ha sokan legalab ez az egy doctrinajat bevenik Luthernek.

Mar besziltek tizenkilenczen, mig vagyunk szaztizenkilenczen. Azok közöte vagyunk sokan, kiknek kel letenyi föispanyi censurat iten, hogy lathason miniszterium, milyen megnyito beszidet fogjuk tunyi tartanyi majd varmegye-gyülisen, ha leszünk föispanyok; hat nekünk muszaj beszilnyi. Franya tigriseknek szinte muszaj beszilnyi, mert hiszen ugy sincsen nekik egyib örömük. Legfranyab szilső baloldaliaknak pediglen szinte muszaj beszilnyi, mert eszet kivanya az ü testük egisige. Latam magam, mikor felmente szilső orator baloldalrol szonoki almariomba, csak ugy huzta labat, alig birta magat; maskor szokta mosolyognyi, mostan pedig melyire tete szipen kezit, is ugy kirte szipen tisztelt benünket, hogy ne miltoztasunk be-lekiabalyi, mert neki testi constitutioja nagyon gyöngé, is szelemi pragmatica sanctioja

izs sokat szenvedte; hat a mint elkezte beszilnyi közözs ügyekrül, meggyüte hangja, megerösöte melye, elmulta betegsige, kigyogyulta magát, egiszen tökiletesen helyrealta egisige. Eszt a kurat ajanlok Orvosi Hetilap figyelmibe, is Gyogyaszati Közlönynek. De mar most, ha közösügi elaboratum asztat izsigy ki tud gyogyitanyi, ki nem akarja ütet bevenyi, hat mig nekünk menyire meghaszalhat, kik asztat örömet bevesztünk!

Hanem mindazaltal hivatalokbul mig mindig nem akarnak lenyi közösügyek. Mindennap varok megsürgönytelenedet kormányjsagban kineveztetisek hoszu litaniajat, s mindennap gyün egy, gyün kető, gyün semi! Ha ez igy potyogatva gyün, nagyon vikonyan jut belüle. Besziltem minap miniszter ural hivatal vigete. Sub rosa azt monta: „bizony keüvezs barátom uram, magam izs, ha valami mas mestersighez nem tudnam, nem tudom, hogyan megilnim magabul minisztersigbül.“

Hanem hiszen csak mig eczer bejuthasam valamibe, szeretnik latnyi azt a szozatinekelő publikumot, a ki engemet mig eczer kiinekelyen belüle! Holnap töbet, de most kiszülök beszidre, kel esinyalnom ujat, mert a kit mar betanultam, azt Üstöközs szerkesztő mind elmonta elülem, csakhogy megforditva.

alazatos szolgaja

Tallérossy Zebulon.

Mig egy titkozs levil Mindenváro — jaj de csak hiaba varo — barátom uramhoz.

(Aszt mondok, eszt meg ne tugya senki; ne tesik megküldenyi franya Üstöközsnek; ha mar ipensigel ki akarja furnyi barátom uram oldalat, nem banok, tesik kipunyalnyi frater „Idők Tanuja“-ba, akor izs se nem tugya meg senki.)

Tekintedezs barátom uram!

Hat engem nem megkinaltak miniszteri tarczaval; hogy oly nehiz mai insigezs vilagban mig olyan tarczahoz izs jutni, a ki ürezs!

Pedig nem hiaba vagyok joboldal. Ha mi mindnyajan nem megleszünk miniszterek, akor nem tudok mivel job joboldalnak lenyi, mint tigrisnek. Sub rosa dictu: sokan vagyunk, a kik aszt mongyuk most ezen a parton. Pedig in jól tudnam miniszter lenyi. Ha belügy lenim, hogy kifogjak vad tigriseken, kik a 48-iki megyiket kivanyak helyrealitanyi a mostaniak helyibe, a miket nem szeretnek: helyrealitanik Bach-megyiket hamarjaban; majd joban szeretnik tig-

risek mingyart a mostaniakat, a kiket aztan sok kirisre vissza izs adnik megint. Retegisbül aztan nem kivananak töbet izgaga 48-iki megyiket.— Ha igasagügy lenik, emancipalnik zsidokat mind: karpotlasul aztan, hogy joboldal is felső tabla meg ne haragugyik, megigirtetnik zsidokal, hogy engegyenek el joboldalnak is felső tablanak szemilyenkint az intereseket mind. Hirnyög Janozst izs privative majd kiengesztelnik valahogy. — Ha lenik oktatas: hogy nipszerüsíget szerezek lelkezs fiatalsagnal, rendelnim, hogy vacatio kit honap helyete legyen nigy honap, is hogy profesorok izs megiljenezenek, rendelnim, hogy legyen raadazs mig két honap.— Lenik hadügy: haborut vinik muszka nyakara azon az uton, a mere eezer gyüt, s melyet talantan partvezireim közül izs ismerne valaki. — Lenik közlekedizs: külön gyors vas-

utat ipitetnik a magyar banyavarosok is Bies közöt. Lenik pinzügy: nem tudnik mibül fizetnyi sok adosagot, hitelezők elöl megszöknik Amerikaba.

Is igy legalkalmatosab volnik mindenüve. De hiaba mai vilagban niucs igazi meritumnak elismertetise; a kik előre sietek, Tallerossy Zebulonoknak, kik hatramaratak, most izs csak azt kialtanak: „eláll“, „eláll.“ Az am, csak-hogy in mar rigen alok, szeretnim mar magam izs valahara eezer leülnyi. Mar most ebül kikalculalhat tekintedezs barátom uram, hogy ha Tallerossy Zebulon kapja eezer semit, hat mig Mindenvaro Adam hanyszor semit fogja akor kapnyi!?

alazatos szolgálja

Tallérossy Zebulon.

Mindenváró Ádám levele Tallérossy Zebulonhoz.

Tekintetös barátom uram!

Miután a miniszter urakkal olyan jó viszonyban tetszik lönni, jó lösz, ha a mi észjárásunkkal is mögismerteti öket tekintetös barátom uram.

A többek között e maradhatatlan hivatalnokokra nézve, ugy találjuk, hogy legjobb lösz öket is — hogy mindöniknek elég lögyön téve — odaadni rá a 48 ezer ujonczczal; jök lösznek nekik tisztöknek. Mi se tartjuk öket, mégis lösz állomásuk, a birodalom is hűségös népet kap bennük.

A dohánymonopoliumra mög azt jögyöztük mög, hogy, ha csakugyan eltörlik, má' pedig e kő' törüni, máskülönbem nem akceptá'juk a constitutiót, hát legalább a dohány szabad természetését mög löhetőtt vó'na engenni, mert hátha csupa hazafiságból egy szálát se természetünk!?! mög majd pálinkát se főzünk!?! A dohányt osztán szögygye be a kormány, ha kő' neki. Osztán mög azt se helyesö'jük, hogy a financzok magyar gunyát kapnak, mert rosszul gyün ki, ha az embör a maga gunyájára haragszik. Aztán mög az adóra nézve ugy talá'juk, hogy különösen a kisebb gazdák, a kiknek a hitelintézet abból a 82 forintos 100 forintjából nem adhat, mert nincs 20 forint egyenes adójuk, a zsidó mög csak nagy kamatért számol, — osztán vetömág-

juk sincsen, hát azok honnan fizessék mög hazafiságbü' az adót, ha kő'csön se kapnak? mert akkor persze hogy nem az ország csiná'ja az adóságot, ha igy a polgárok csináják, az egészen világos!?

Osztán mög végül a tekintetös barátom uram indítványát se helyesö'jük, ha má' stempli, hát csak hagy maragyon a mög csudaszulöttnek, ne csiná'juk a magunk formájára, mert majd nagyon bele találunk szeretni, azt gondolván, hogy a' is vele jár a civilizált constitutioval.

Reménylöm, hogy figyelemre méltatya tekintetös barátom uram a mi igénytelen nézetünket is, és ajánl bennünket a magas miniszterium grátiájába, valamiképen mi is isten oltalmába ajánljuk kögyelmetöket; maradván tekintetös barátom uramnak

tisztölő jó barátja

Mindönváró Adám.

NB. Reméljük, hogy a koronáció előtt még kapunk valami foghatót, mert igy nem igön mönögetünk fő' a tisztösség tételre; én mög megváltoztatam a neve-
met, és löszök

Nixcart Ádám.

Egy kis paprikás.

1848/9-ben.

N. Miska. No Miska pajtás, itt tálalom fel neked a jó paprikást, láss hozzá, hogy legyírd ; s ne mondd, hogy nem jól főztem ki.

Kivonat egy ujkori csizióból.

A mely fiu-gyermek a bach-jegyben születik, szomorú természetű és pénz nélkül való léssen, ijedező és csüggedező egész életében. Jegy léssen az ábrázatján és hátán kardlap által; egész életében sok vereségnek leszen kiteve; nagy utazásokat téssen országos költségeken, s akarhatja ellen vitézi tetteket fog művelni idegen országokban; az éhséget, szomjuságot, igavonást, és mindenféle inséget korán megszokja, s nem leszen előtte ismeretlen semmi ostor ezen a világon; nagy uraknak leszen adósa, a kik minden pör nélkül megveszik rajta a tartozás-pénzt, ő pedig semmi pörrel sem

lesz képes behajtani a maga követelését; akarhatja ellen ki kell kölcsönöznie saját pénzét, a melyből egy garasa sem térül meg semmi időben, — ha pedig ő akar kölcsönt venni más emberektől, nem leszen iránta könyörület felebarátjai szívében; ételétől és italától vámot fizet, és drága füstpénzt fog fizetni, ha pipázásban találja gyönyörűségét; nagy városokba utazik kölcsönpénz végett, és fényes palotába vezetetik, melyet banknak neveznek, — de a hol bankót nem kap, hanem harmincz esztendeig nagy kamat miatt töröli homlokát, melyet törlesztésnek neveznek; nagy gondviseléssel ügyelnek minden jószágára, de nem azért, hogy más el ne lopja, hanem hogy maga el ne pusztithassa; éjjeli rendtartók

Egy kis paprikás.

1867-ben.

M. Miska. No Miska pajtás, én már elköltöttem a paprikásból a magam porcióját; már most csak kanalazd fel te is a magad főztét, s ne csinálj hozzá olyan savanyú ábrázatokat.

vigyáznak háza környékén, de nem azért, hogy valami je el na vesszen, hanem hogy maga el ne szökjék szem elől; tollat viselni a kalapja mellett tiltva leszen, de nem azért, hogy a világi hiúságnak ne szolgáljon, hanem hogy el ne röpüljön a fizetés helyéről.

Archimedesi pont.

Háromszáz év kellett volt hát Archimedesnek
S megvagyon a pont, mely légbre röpitni segít:
Majd delegálunk, és leszen a delegatió reixráth,
S nemzeti nagylétünk' a figaró nyeli el.

Tanító és tanítvány.

A B—i egyetemen szigoruan vizsgálták a mechanikai természettant.

— No's N. ur, — kérdi Sz—k, e tárgy jeles tanára egy hallgatótól, ki nem valami fényes vizsgát tett — meg tudná mondani, milyen az ön helyzete jelenleg. Állékony, vagy esekeny?

— Állékony, — lön a válasz;

— Eszekeny biz az, domine, mert ön könnyen megbukhatik.

Mulatságos tévedés.

— Miska pajtás! holnap a megyénél három tárgyalásom, és a megye egyik községében több tanukihallgatásom lesz, légy szives valamelyik eljárásnál helyettesíteni.

— Szivesen édes komám! elmegeyek helyetted a tanukihallgatásokat eszközölni.

Ilyen párbeszéd történt egy megyei székvárosban lakó két ügyvéd között, egy vasárnapnak délelőtti óráiban.

Délután a felkérő P. ügyvéd arra határozta el magát, hogy ügyvédtársát a helybeli tárgyalásokra kéri fel, a tanukihallgatásokra pedig maga megy el a vidékre, de hogy collegájának annál kevesebb dolga legyen a tárgyalásnál, elkészíti a tárgyalási jegyzőkönyveket, sietve megy azokkal kartársát — a Miskát — felkeresni, egyszersmind az ellenügyvédeket a helyettesítéséről értesíteni.

Sietségében találkozik egyik tekintélyesebb polgárral az utcán, ki éppen a casinóból jött, ettől kérdi: „ha nem látta-e V. Miskát a casinóban?” az azt feleli: „nem ismerem” — valaminthogy nem is ismerhette, miután Miska csak néhány héttel előbb tette át lakását a megye székhelyére.

— No akkor sietek — feleli a kereső — mert *Miskát meg kell fognom!* Ezzel a két találkozó kezét szorítván — távoztak.

A Miskát kereső ügyvéd azonban, azon hitben, hogy Miskát bizonyosan megtalálhatja később is a casinóban, elment ellenügyvédtársát értesíteni; a városi polgár pedig, ki Miska felől megkérdezett, a találkozás után megfordulván utjából, sietve megy vissza a casinóba, s ott nagy fontossággal adja elő, hogy P. ügyvéd most találkozzék vele, sietve rohan V. Miska elfogatására, „mert az lázító, és több proclamáció van nála Deák Ferencz és a miniszterium ellen”; ezt megsugja egy szinte a casinóban levő Major nevű polgártársnak is, ki Miskát jól ismeri, — ez az elfogatási hírt megütközéssel veszi, s azonnal Miska barátai közül két ismerőst felhívja, hogy adják neki tudtára a közelgő veszélyt, és siessen el, mert rögtön elfogják.

Miskát e két barátja félrehívja, s figyelmezteti a veszélyről, mely őt fenyegeti; — Miska nagy megütközéssel kérdi: „kitől tudjátok ezt?” — azok hivatkoznak a „Majorra”, hogy éppen most értesítette őket, és az, egész részvétellel kérte fel annak közlésére, — Miska a Majorra való hivatkozást hallván, azt hitte, hogy az a városban állomásozó vadász zászlóalj majorja, ki a

tiszti karral együtt szinte casino-tag, s éppen a casinóban is volt, — nem vevén a dolgot tréfára — vesd el magad! — sietve elrohan a casinóból.

Ezalatt a hírt terjesztő polgár egyuttal megkéri a szinte a casinóban levő városi kapitányt is, hogy a Miska elfogatásában legyen segítségére P. ügyvédnek, ki azt a mondott okok miatt el akarja fogni.

A városkapitány gondolkodóba jött, valjon letartóztassa-e azonnal Miskát, — azonban mégis arra határozta el magát, hogy előbb P. ügyvédet keresi fel, s attól bizonyosat tudand: ha van-e az ő segítségére szüksége, maga mellé vevén egy másik polgárt is, kivel a midőn P. ügyvédet megtalálják — hozzá azon kérdést intézik: „miért akarod te V. M. ügyvédet elfogatni?”

P. ügyvéd egész megütközéssel bámul a kérdezőkre — „én, elfogatni őt? — micsoda vad gondolat az?” — erre a kapitány elbeszéli történet felhívását, s elmondja, hogy mi történt a casinóban. — P. ügyvéd a még kezében levő hivatalos irományokkal roppant sietséggel rohan a casinóba, hogy a zavart tisztába hozza, de már akkor Miska nem volt a bokorban! — ijedve kérdi Miska hollétét? — nem tudván őt senki útba igazítani, hogy az merre szökött, haragra lobbán, hogy azt most előle elugrasztották, s megtudván, hogy ő akarja elfogatni, őtet ez mindenesetre kerülni fogja, így a holnapi tárgyalási helyettesítés füstbe megy, és ügyeit rendezni nem lesz képes, kétségbeesve szalad Miska collegája keresésére.

Miskának a casinóból lett megugrásakor szinte eszébe jutván barátjának délelőtt tett ígérete, — az siet P. ügyvédtársát keresni, hogy értesítse: miszerint „őt az éjjel elfogják, s másnap a tanukihallgatásra nem mehet el, gondolkozzék másról, kinek szabadsága korlátozva nem lesz.

A két ügyvéd egymást keresve, lótfut késő estig, míg végre a véletlen összehozza őket; mindegyik örült a találkozásnak. — Miska kérdi collegáját, ha hallott-e valamit balesetéről?

— Hallottam hát, jöjj csak menjünk fel a casinóba, ott majd közlöm veled az egészet.

— Komám, én a casinóba istenért se megyek, mert ott a major, a ki engemet azonnal aredál.

P. azonban nevetve világosítja fel a történetekről, s a Major névnek az őrnagyi állással való összetévesztéséről; természetesen mindketten jót nevettek a kiállott zavarért, és szorongatásért; a hírt terjesztő polgárnak pedig kötelességévé tették, a már elterjedt hírt azonnal visszavonni.

A mi még e tréfát kiegészíti, az: hogy Miska nem

mervén hazamenni, nejét előre tudósította, hogy ha őt elfogják az éjjel, ne jöjjön zavarba, hanem rögtön telegraphirozzon Pestre, testvéérének.

Ilyen tréfákat szül a tulságig hajtott hazafiság!

— — Most kaptam egy nagyvárad komántól egy levelet, melyet neked is felolvasok, mert igen derék.
„Kedves polgártárs!

„Minálunk mindig azt emlegetik, hogy „megvirrad még valaha;“ én ezt nem értem, hiszen már ma is megvirradt, mert én ugyancsak jókor felkeltem, hogy kedves polgártársamat tudósítsam; még setét volt, s mindaddig nem irhattam, míg meg nem virradt, mert gyertyám nem volt, itt pedig se gáz, se kivilágítás nincs, mint Pécsen; bizony csak furcsa az ember, mikor valami nagy dolog történik, annyi gyertyát elpredál, hogy egész czéhünknek egy pár évig elég volna; csak látom, hogy igaza volt az én tiszt. barátomnak, mikor D—ben a nagy kivilágítás volt, azt mondta, hogy a szabadsággal legtöbbet nyernek a gyertyamártók, mert ő reájuk van legelőször hatása.

No de nem panaszkodom, mindnyájan hasznát veszszük ennek; már eddig is sokszor akartam tisztelt polgártársamnak irni, hanem a posta drága volt, de most, mióta olyan szabadságot kaptunk, hogy a legközelebbi faluba is csak 5 krt kell fizetnünk, elhatároztam, hogy beleavatkozom az ország ügyeibe, és néha-néha egy kis politikai tudósítást küldök tisztelt polgártársamnak; csak azt sajnálom, hogy Rövid Jánosnak az a 67-es bizottmány nem fogadta el a posta javaslatát; akkor tudom, hogy még olesóbban hozzájutottam volna; (talán csak nem zárnak be, ha egy kicsit politizálok, mint ezelőtt egy pár esztendővel, mikor a rövid ideig tartó hosszú szabadság alatt egy érzékeny cikket irtam a B—ban; pedig ekkor is nekem volt igazam, csak hogy nem értettek.)

Furcsa világ biz' ez, kedves polgártársam, már magam is kezdem elhinni, hogy megváltozunk, hiszen csak azt vegyük, tudom tudja kedves polgártársam, milyen nagy szerepet játszik az országban a Tisza, mindig panaszkodnak sokan, hogy még most sincs szabályozva; minálunk pedig Tisza a Körös-szabályozás elnöke; már hogy lehet az, hogy a szabályozatlan legyen a szabályozás elnöke; ez nem jó jel, én attól kezdek félni, hogy nagy dolgok következnek be; elvesztjük a trafikot, a kis lutrit, pedig most is egy hajszál híjja hogy az első legényem ternót nem csinált, mert ő betette a 18, 48 és 49-et, s a 18, meg a 49 kijött, így hát ambót csinált, s olyan szép régi tizes bankó forintot

kaptott, azért mondom, hogy régít, mert el volt rongyolva, és össze kellett csirizelni, no de ujat is kaphatott volna, hát ha a 48 is kijön?

Én csak nagyon sajnálnám, ha meg kellene válni ettől a sok jótól; most is egy fincz beamter lakik házamban, 20 frtot fizet, becsületes jó ember, nincs egyebe, mint paraplije, kalucsnija, és két kutyája; ha már most ezeket kiteszik, mit csinállok? a magyar tisztviselők nem érik be ily kis quártélylyal, azoknak koesi, ló, nagy lakás kell, az mind úr akarna lenni; ismeri kedves polgártársam Disznóhegyi János urat, derék ember, nagy háza van, és még a forradalom után főszolgabíró is volt, tekintélyes kinézésű, még kopasz is, itt van ni, már ez is készül a hivatalra; ezt onnét tudom, mert a hetessének nálam varratott egy pár csizmát ajándékba, csak hogy nagyságos urnak híjja; azután én is megnagyságoltam, mikor hazavittem, és még a mit soha el nem értem, egy pohár pálinkát is adott. No de nem szólok többet, mert még betörök a fejem, csak még egy pár szóval a farsangról akarom kedves polgártársamat tudósítani.

A napokban kaptam egy meghívást, mely szóról szóra így szól: „Meghívás a f... Gy... ti vizkárosultak javára 1867-ik évi februar 19-én tartandó táncvigalomra T. cz. . . ur és családja tisztelettel meghívatik a rendezőség által. Bemeneti családjegy 3 frt, magánjegy 1 frt 50 kr.

Nehezen tudtam eltalálni, micsoda az a Bemeneti család, meg az a magán; de mégis gyanítottam, és elindultam az anynyukkal együtt; szerfelett rosz útba megérkeztünk este f. Gy... ton a komámhoz, kinek elbeszéltem jövetelünk okát, de ő meglepetve mondta, hogy erről semmit sem tud, pedig esküdt ember; hanem lehet, hogy A. faluba lesz a bál; odahajtottunk tehát, hol csakugyan a rektor felvilágosított, hogy a bál N. Z—den van a fogadóban; mit volt mit tenni, ha bál kellett, oda is el kell menni; elmentünk, épen akkor értünk oda, mikor megvirradt, lefeküdtünk, és táncz helyett jót aludtunk; de én feltettem magamba, hogy bálba soha sem megyek, feleségemet és leányaimat is csak úgy eresztem el, ha a meghívásban ki lesz téve, hogy hol lesz bál, és ha egy tanú előttemezi. Hát nem megfordított világ ez, kedves polgártársam? hát még sem hiszi, hogy megváltozunk?

Ha szívesen veszi soraimat, máskor többet is írok, de most már elég.

tisztelő polgártársa

Szűrő János,

váradai eszmadiamester.

Ama bizonyos eszmádia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Utoljára, ha nagyon sokszor mondják az emberek, hogy kétszer kétfő: három, még azt is elhiszi.

— — Egy kuntsaftom, azalatt, míg a eszmát szabtam neki, nagyon panaszkodott, hogy a pénzügy-miniszterrel beszélvén, az nagyon nyersen bánt vele. Én erre megvizsgáltam ötöt egy adomával, elmondván neki, hogy egyszer egy huszárhadnagy elmélázva sietvén az utcán, a szemközt jövő majorjának úgy nekiment, hogy majd föltaszította. Mikor aztán megismerte a majort, elkezdett tőle bocsánatot kérni. „Nem haragszom önre“ — szólt a major, mert a kinek annyi adóssága van, mint hadnagy urnak, attól nem lehet rosz néven venni, ha a szemközt jövőket így hasba löki.“

— — (Miért adják át Belgrádot a szerb fejedeleme- nek?) Azért adják át, mert Hunyady leány a felesége, már pedig tudva van, hogy Belgrád vára a Hunyady familia aviticuma.

— — Ezt is megértük, hogy a törökök is konstitu- ciót kérnek. (Meglássa kend, ez csak a gyertyamár- tók machinatiója lesz, hogy ott is illumináljanak.)

— — (Miféle szó az a „delegatio“, a mit annyit emlegetnek most az országgyűlésen?) Nem tudom én; azt hiszem, hogy onnan jön, hogy „dole gatyi.“ A ferb- liből ismerem.

— — (Tehát még Beust minister ur is jelen volt a magyar országgyűlésen.) Jelen bizony. (Ugyan mit érthetett az a sok szónoklatból?) Egyes szavakat biz a megérthetett, s aztán kombinálhatta a többbit: — „Aust- ria,“ — „pium desiderium,“ — „diplomatia,“ — „con- fusio,“ — „statusoeconomia,“ — „deficit,“ — „finan- cia,“ — „calamitas,“ — „constitutio,“ — „auditor,

— „censor, beamter,“ — „Antaeus,“ — „Hercules.“ — „sanctio pragmatica,“ — „Lustkandel,“ — „projectum,“ — „elaboratum,“ — „majoritas,“ — „minoritas,“ — „halljuk!“ — „delegatio,“ — „banki óta,“ — „éljen!“ Ezeket a szavakat csak érthette ő excellentiája.

— — (Ugyan, hallja kend, mikor a princípális diki- ziózott az országgyűlésen, aztán a matarialista mi- niszter — „kereskedelmi miniszter te!“ — No iszen azt akartam mondani: — belekiáltott, hogy „ott a 13-ik §!“ miféle tizenharmadik paragrafusról beszélt?) al- kalmasint a februari patens 13. §-usáról, mert abban van épen az osztrák kormányának a jussa megírva a Rajxrát távollétében intézkedhetni.

Isztrikucz és Nasszalmieseszkul.

N. Te, Isztrikucz, már régóta előljáró vagy, sok bizalmi feliratot aláírtál, tudtad mindig, hogy mit irsz alá?

I. Nem kérdeztem én.

N. Aztán hány kormánynak esküdtél már hü- séget?

I. Valamennyinek.

N. Mindig igazán esküdtél?

I. Többnyire.

N. Aztán meg is tartottad?

I. Hát már azt honnan tudnám?

Szabad sajtó.

De már van sajtószabadság,
Nevét leirtam magának
Kossuthnak, s le nem foglalták,
Még csak föl sem akasztának.

Az ország kortese.

Előfizetési föltétel

„A Z ÜSTÖKÖS“

1867-ik II. negyedévi folyamára.

Negyedévre (ápril—juni) 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek Emich Gusztáv kiadó-hiva- lába (Barátok tere 7. sz.) intézendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1867.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*